

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3628/09
van Vittorio Agnoletto (GUE/NGL)
aan de Commissie

Betreft: Plan van aanpak voor energieopwekking uit zon, biomassa en windkracht zonder milieueffectbeoordeling, met inachtneming van de andere emissies van het energiepark van de regio Salento

In Brindisi staat de grootste en meest vervuilende energiecentrale van Europa, met een vermogen van 4450 mW, een koolstofverbranding van 8 miljoen ton per jaar en CO₂-emissies van 19 532833 ton, twee keer zo hoog als toegestaan volgens het akkoord van Kyoto. Verder werden PAK's, fijnstof, zware metalen, zwavel- en stikstofoxide en radioactieve stoffen uitgestoten.

In de regio Salento komt die uitstoot nog bij de dioxine die afkomstig is van de ILVA in Taranto, en veroorzaakt zo een hoger aantal tumorgerelateerde ziekte- en sterftegevallen in de provincie Lecce ten opzichte van de rest van het land.

Dankzij overheidssubsidies voor alternatieve energie, de liberalisering van de markt en een weinig strenge wetgeving liggen er nu plannen voor ontelbare centrales voor de productie en verkoop van energie, waaronder tientallen centrales op basis van biomassa uit geïmporteerde plantaardige olie, en andere op basis van lokaal geproduceerde biomassa: alleen al in de provincie Lecce 12 centrales op basis van olie van monocultuurplantages in Azië en Afrika, met een gezamenlijk vermogen van 300 mW.

Er zijn vele grote en middelgrote zonne-energiecentrales is gepland (tot 1 mgW), naast megaparken voor zonne-energie met oppervlaktes tot 1,5 vierkante kilometer. In de provincie Lecce wachten 45 megaparken voor zonne-energie en 46 voor windenergie op een vergunning van de lokale autoriteiten. Deze parken zullen enorme terreinen aan de landbouw onttrekken in een van de minst bosrijke gebieden van Italië en het landschap ernstig aantasten.

De centrales worden gebouwd zonder te voldoen aan enig bestemmingsplan en schenden de energieplannen van de provincie zoals bepaald in februari 2009 tijdens een beroepszaak bij de regionale administratieve rechtbank van Bari. Voor iedere eerstegeneratiebiomassacentrale met een capaciteit groter dan 100 ton moet volgens bijlage II van richtlijn 97/11/EG¹ een aparte milieueffectrapportage worden gemaakt, maar dit wordt structureel niet gedaan, terwijl zich in de totale hoeveelheid projecten één groot energieplan aftekent waarop een strategische milieueffectbeoordeling moet worden uitgevoerd zoals beschreven in richtlijn 2001/42/EG².

De Commissie heeft in haar mededeling COM(2005)0628 reeds aangegeven bedenkingen te hebben bij het gebruik van eerstegeneratiebiomassainstallaties voor zover het geen verwerking van afval of landbouwoverschotten betreft, wegens de ontbossing voor biomassaplantages, de toename van CO₂-uitstoot en de bedreiging van de biodiversiteit en de landbouw in de Derde Wereld.

Kan de Commissie mededelen of zij niet van plan is de lokale autoriteiten te verzoeken over te gaan tot een volledige heroverweging van de vergunningen, voor de wind- en zonne-energieparken te eisen dat er milieueffectrapportages in de zin van richtlijn 2001/42/EG worden uitgevoerd, en rekening te houden met hun extra bijdrage aan de toenemende CO₂-emissie, hun invloed op klimaat en volksgezondheid en hun duurzaamheid.

¹ PB L 73 van 13.3.1997, blz. 5.

² PB L 197 van 21.7.2001, blz. 30.